

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 195/2014
13.03.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. И.М. и др, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. и члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окр. И.М., адв. М.Г., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К. 520/2011 од 03.09.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5447/13 од 27.12.2013. године, у седници већа одржаној 13.03.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окр. И.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К. 520/2011 од 03.09.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5447/13 од 27.12.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги К. 520/2011 од 03.09.2013. године, у делу изреке под I окр. С.С. оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом у делу изреке под II окр. И.М. оглашена је кривом због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, за које дело је осуђена на новчану казну у одређеном износу од 10.000,00 динара коју је дужна да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико казну не плати у остављеном року иста ће бити замењена у казну затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора и због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ за које дело је изречена условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом у делу изреке под III окривљени Љ.М. и Р.М. ослобођени су од оптужбе да су као саизвршиоци извршили кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ.

Одлучујући о жалбама браниоца окривљених И., Љ. и Р.М., браниоца окр. С.С. и пуномоћника оштећене Љ.М., Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 5447/13 од 27.12.2013. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. И.М., адв. М.Г. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд првостепену пресуду у делу у коме је окривљена оглашена кривом за кривично дело из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ и другостепену пресуду у делу којим је потврђена првостепена пресуда укине а оптужни предлог оштећеног као супсидијарног тужиоца С.С. одбаци као неблаговремен и поступак према окривљеној за назначено кривично дело обустави.

Врховни касациони суд је у седници већа рамотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

По ставу Врховног касационог суда, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени, на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члану 439. тачка 1. до 3. и члану 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окр. И.М. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде одредбе члана 53. ЗКП, која повреда, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окр. И.М. оценио недозвољеним и на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.